

Ἀριθ. 72

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 66 πρόσκλησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως, συνοδεύουσας πρὸς τὸ Δικαστήριον τ' ἀφορῶντα ἔγγραφα τὸ κατασχεθὲν πλησίον τῆς Ναυπάκτου πλοιάριον τοῦ Γεράσιμου Γιακουμέτου, Ἰονίου ὑπηκόου,

Θεωρήσασα τὰς πρὸς τὸ Φροντιστήριον ἀναφορὰς τοῦ εἰς τὸν Κορινθιακὸν Μοιράρχου Χρ. Φαβρικίου τῆς 11 καὶ 28 Φεβρουαρίου 1829, δι' ὧν ἀναφέρει ὅτι τὴν 6ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἶδαν τὸ ρηθὲν πλοιάριον ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν Κακὴν Σκάλαν καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὸ ρουμελειωτικὸν φρούριον τοῦ Κορινθιακοῦ· ὅτι οἱ ἀποκλεισται τὸ ἐκάλεσαν μὲ πυροβολισμὸν τουφεκίων, πλὴν αὐτὸ ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του· ὅτι ἤρχισαν νὰ τὸ κανονοβολοῦν καὶ μετὰ 7 βολὰς κανονίου, ἐπειδὴ τὸ ἐπλησίασαν, οἱ ἐν τῷ πλοιαρίῳ ὄντες τὸ ἔρριψαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐδόθησαν εἰς φυγὴν· ὅτι τὸ κατέσχον φορτωμένον ζωοτροφίας καὶ ὅτι, ὡς ἔμαθαν ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῶν Πατρῶν, ὁ πλοίαρχός του ὀνομάζεται Γεράσιμος Γιακουμέτος, Κεφαλληνναῖος, καὶ ἔδωκεν ἐγγύησιν 150 διστήλων εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον τῶν Πατρῶν διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Μύτικα καὶ ὅχι νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κόλπον καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ναύπακτον,

Θεωρήσασα τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ φορτίου τοῦ ρηθέντος πλοιαρίου εἰς ἀντίγραφον,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τῶν Πατρῶν τῆς 13 Φεβρουαρίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὁ Δημήτριος Φιορεντίνος ἔμεινεν ἐγγυητὴς ταλλήρων 150 διὰ τὸν Ἰόνιον πλοίαρχον Γεράσιμον Γιακουμέτον καὶ διευθύνει ἐν ταύτῳ ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ Φιορεντίνου περὶ τῆς αὐτῆς ἐγγυήσεως,

Θεωρήσασα τὴν εἰρημένην ἀναφορὰν τοῦ Δ. Φιορεντίνου τῆς 11 Φεβρουαρίου 1829 πρὸς τὸν Διοικητὴν Πατρῶν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἔδωκε τὴν ἐγγύησιν τῶν 150 διστήλων ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὸν Γεράσιμον Γιακουμέτον, ὅστις τὸν ὑπεσχέθη ὅτι ἔχει νὰ περάσῃ εἰς Μύτικα,

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 712 πρόγραμμα, δημοσιευθὲν τὴν 6ην Μαρτίου 1829, δι' οὗ γνωστοποιεῖται πρὸς οὓς ἀνήκει ὅτι ἡ περὶ τοῦ ρηθέντος πλοιαρίου δικογραφία κλείει ἐντὸς 20 ἡμερῶν καὶ ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη παρῆλθε, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ κανεὶς πρὸς ὑπεράσπισιν εἴτε τοῦ πλοίου εἴτε τοῦ φορτίου,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι τὸ προκείμενον πλοιάριον ἀνεχώρησεν ἀπὸ Πάτρας φορτωμένον ζωοτροφίας, ἀφοῦ πρῶτον ἔδωκεν ἐγγύησιν ὅτι θέλει ὑπάγει εἰς Μύτικαν.

2ον) Ὅτι ἐξ ἐναντίας ὁ πλοίαρχός του, παραβὰς τὴν πρὸς τὸν ἐγγυητὴν του πίστιν, διευθύνθη πρὸς τὴν Ναύπακτον, τόπον ἀποκλεισμένον καὶ πάσχοντα μεγίστην σπάνιν ζωοτροφῶν.

3ον) Ὅτι παρατηρηθὲν ἀπὸ τοὺς ἀποκλειστάς ἐκαλέσθη καὶ δὲν ὑπήκουσεν ἐτουφεκοβολίσθη, ἐκανονοβολίσθη καὶ τέλος, βλέπον ὅτι ἐσίμωσαν νὰ τὸ συλλάβουν,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 193. — Θελ. Δικ. φ. 19.

ἐρρίφθη εἰς τὴν ξηρὰν τὴν κατεχομένην ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς κ' ἐδραπέτευσαν πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, ἐγκαταλιπόντες τὸ πλοιάριον καθὼς ἦτον.

4ον) Ὅτι κατὰ τοὺς περὶ θαλασσίων λειῶν νόμους ὅσοι δὲν στέρξουν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐμπολέμου ἢ προσπαθήσουν νὰ φύγουν, ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ δυνάμεως οὐδετέρας ὑπήκοοι ὄντες.

5ον) Ὅτι, ἂν καὶ τοῦ προγράμματος ἡ προθεσμία παρῇλθε, κανεὶς δὲν ἐνεφανίσθη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαιοῖ ἔτι μᾶλλον τὴν ἐνοχὴν τῶν κτητόρων.

6ον) Ὅτι τέλος πάντων διὰ τῆς παρεκτροπῆς τοῦ διάπλου του, διὰ τῆς φυγῆς του, διὰ τῆς ἐξώσεώς του εἰς τὴν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς κατεχομένην καὶ ἀποκλεισμένην ξηρὰν, διὰ τῆς δραπετεύσεως τοῦ πληρώματός του καὶ διὰ τῆς μὴ ἐμφανίσεως κανενὸς τῶν ἐχόντων δικαίωμα, ἀποδεικνύεται τρανώτατα ὅτι παρέβη τὸν ἀποκλεισμόν.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ καταδικάζει:

Τὸ εἰρημένον πλοιάριον, κατασχεθὲν τὴν 6 Φεβρουαρίου 1829 ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν Ναύπακτον ἀποκλειστάς, μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ ὡς καλὴν καὶ νόμιμον λείαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

N.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 73

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 8612 διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Δικαστήριον ἡ ὑπόθεσις τοῦ νεαπολιτανικοῦ βρικόιου «Ἰ π π ε ὺ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο ς» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Ἀσταρίτα, κατασχεθέντος περὶ τὰ Χανιά, μὲ φορτίον τροφίμων ἀπὸ τὴν ἐλλ. πολεμικὴν γολέταν «Ἀ φ ρ ο δ ί τ η ν» τοῦ πλοιάρχου Ν. Μιχαλάκη,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ Ν. Μιχαλάκη πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ναυτικῶν τῆς 17 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς τὰς 9 ὥρας τῆς νυκτὸς εἶδε τὸ ρηθὲν βρικόιον περὶ τὰ τρία μίλια ἀπὸ τὰ Χανιά, ὅτι διευθύνθη ἀμέσως πρὸς αὐτό, ὅτι εἰς τὰς 11 ὥρας τῆς νυκτὸς τοῦ ἔρριψε μίαν

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 194.